

en Bane til Helsingborg, det eneste solide Udgangspunkt for de svenske Baner i den Deel af Sverrig, og det maatte derfor have staaet klart for Selskabet, at det ikke burde lede denne Bane ad en Omvei paa 2 Mil, hvorved den paa en Maade bliver mere eller mindre ubrugelig for det store Jernbanesystem, hvormed den sjællandske Bane skulde træde i Forbindelse. Dette betragter jeg som Hovedfeilen ved hele Anlægget; den mindre Feil er den, som der nu her synes at være. Haab om at faae rettet, og jeg haaber, at man, idet man bevilger, hvad her forlanges, vil holde fast paa, at der ikke bliver Tale om en eventuel, men om en virkelig Omlæggelse af Banen i den antydede Retning, nemlig fra Frederiksberg ned til den foreslaaede Hovedstation, saa at man aflægger og efter Ministerens Dnsfte forandrer til Hovedlandevei den Banestrækning, der nu fører fra Valby ind til Byen. Den Bevillie, der her fra Selskabets Side forlanges af Thinget, er ikke saa ganske ubetydelig, nemlig at man skal paatage sig Selvfskyldnerkaution for Renterne af et Beløb af 500,000 Rd. Der har været viist Selskabet al mulig Smødekommen, men jeg maa beklage, at det, saavidt jeg skjønner, er gaaet saa overordentlig uheldig tilværks, idet det først bestemte sig for at beholde den gamle Banegaard og for den nu som urimelig anerkjendte Overstæring af Besterbro i Forbindelse med, at det begik den af mig før nævnte Hovedfeil; dette er et Beviis paa, at skjøndt man i mange Tilfælde kan have fortræffelige Sagkyndige, kan man i andre have overordentlig uheldige og kostbare Sagkyndige. Jeg skal imidlertid ikke opholde Thinget længere, idet jeg antager, at den lille Feil kan rettes, men jeg tør ikke haabe, at den store Feil nu vil kunne afhjælpes, skjøndt jeg er overbevist om, at Altkoncererne, der med saa overordentlig stor Iver og uhyre Agitation fik staaet fast, hvad de nu bede os om at løse, ligesaa vel ville indsee, at de have begaaet en Hovedfeil ved at gjøre Banen 2 Mil længere for at opnaae et Dismed, der maa ansees ringe i Sammenligning med det store Gode, at kunne føre den store svenske Jernbanetrafik ad den korteste Vei til Kjøbenhavn og til Udlandet.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det Spørgsmaal, der her nærmest ligger for, nemlig om Nødvendigheden af at anlægge en heel ny Banegaard, er et nyt Spørgsmaal, der ikke forhandlede, da Loven om Jernbanen til Klampenborg og Helsingør var under Forhandling; senere kom denne Tanke frem, men den vandt ikke Bestyrelsens Bifald. Naar der har været Tale om, at den helsingørskke Jernbane skulde sættes i Forbindelse med den Kjøbenhavn-Korsørskke, troer jeg, at man ved at gennemgaae alle Udtalelserne i denne Henseende ikke kan være i Tvivl om, at Meningen har været, at Banerne skulde staae i en saadan Forbindelse, at Arbeidsmateriellet kunde bruges paa hele Linien, saaledes at der kunde være en samlet Drift og en samlet Banegaard, men om det skulde skee ved at flyde Trainet lidt tilbage eller noget længere frem, laae ikke for; imidlertid skal jeg ikke nu gaae ind paa, hvad der var den oprindelige Tanke ved Gjennemførelsen af den Kjøbenhavn-Helsingørskke Bane. — Efter min Opfattelse gjør man sig her vigtige Forestillinger om Følgerne af, at en Vei overstæres i Niveau af en Jernbane; man kjenner ikke de mange Erfaringer, som man andetsteds har gjort i denne Retning, og hvoraf det fremgaaer, at der ikke er nogen Fare forbunden dermed i Sammenligning med den, der er ved at gaae ved Siden af en Vei, hvor der er stadig Færdsel af Kjørende og Ridende. I de store Byer, der have en Færdsel, hvorved der ikke paa nogen Maade kan sammenlignes, har man indsamlet rig Erfaring i den Retning; jeg skal kun minde om, at i New-York gaae Jernbanerne ind i Byen, og ved det paatænkte Jernbaneanlæg i Hamborg har man ikke taget i Betænkning at gaae over Vei. Ulykken er — og det er det, jeg fra mit Standpunkt bebrejder Jernbaneselskabet — at det ved at spærre af paa denne ængstelige Maade har hos Publikum maattet vække Frygt for, at der var Fare for slike Overstæringer; Selskabets Bestyrelse skulde have vænnet Publikum til at indsee, at der ikke var Fare forbunden dermed, saa vilde denne Bevægelse ikke være kommen i Gang. — Naar det af flere ærede Talere er blevet fremhævet som noget